PÁ

Það va
og sólin, se
inn, var ko
Eftir vegin
maður og t
ekki yfir tu
sjómanna b
ur og þrekl
og skein út
aðgætinn n
var bráðlyı
samvizkuse
koma sínu
annarri öxl
einu hornin
staðinn fyri
svörtum stó
um vér að f
mannsins.